Article No. R0407 (18 Pages), ISSN 3027-7094 (Online)
https://doi.org/10.59796/rmj.V21N1.2025.R0407

บทความวิจัย (Research Article)

งานวิจัยสร้างสรรค์การเรียบเรียงเสียงประสานบทเพลงตันหยงสำหรับวงดนตรีร่วมสมัย

The Creative Research of Tanyong Music Arrangement for Contemporary Bands

อัครวัฒน์ สิงห์ชู*
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ภูเก็ต ประเทศไทย
Akkarawat Singchoo*
Faculty of Education, Phuket Rajabhat University, Phuket, Thailand
akkarawatsingchoo@gmail.com

Received: April 3, 2025 / Revised: June 21, 2025 / Accepted: June 27, 2025

บทคัดย่อ

บทเพลงตันหยง เป็นเพลงพื้นบ้านของชาวไทยมุสลิม มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวด้านทำนอง เนื้อร้อง และจังหวะ สะท้อนอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมและสังคมของชุมชนในท้องถิ่น ในอดีตบทเพลงตันหยงดัดแปลงมาจากบทเพลงรองแง็ง ซึ่งใช้บทกวีภาษามลายูเป็นเนื้อร้อง แต่นักดนตรีฝั่งอันดามันไม่เข้าใจภาษาภาษามลายู จึงได้มีการปรับเปลี่ยนเนื้อร้องเป็นภาษาท้องถิ่นภาคใต้เพื่อต้องให้สื่อสารได้ง่ายและเข้าถึงอารมณ์ของผู้ขับร้องและผู้ฟังได้ลึกซึ้ง จังหวัดกระบี่เคยเป็นศูนย์กลางของวงดนตรีรองแง็งตันหยง และเป็นแหล่งสร้างรายได้ให้กับนักดนตรีในชุมชน แต่ปัจจุบันเหลือวงดนตรีเพียง 3 วงเนื่องจากศิลปินพื้นบ้านรุ่นเก่าได้เสียชีวิตไปตามกาลเวลาและขาดการสืบทอด คนรุ่นใหม่ให้ความสนใจน้อยลง ทำให้บทเพลงนี้เสี่ยงต่อการเลือนหาย จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมุ่งพัฒนาและเรียบเรียงบทเพลงตันหยงให้เหมาะสมกับวงดนตรีร่วมสมัย เพื่อดึงดูดผู้ฟังยุคใหม่และนักท่องเที่ยวต่างชาติ อันเป็นแนวทางหนึ่งในการอนุรักษ์ ส่งเสริม และสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับวงดนตรีพื้นบ้านในชุมชน

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยสร้างสรรค์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบทเพลงตันหยงของคณะรองแง็งตันหยงดอกทุ่งฟ้า จังหวัดกระบี่ และเพื่อเรียบเรียงเสียงประสานบทเพลงตันหยงสำหรับวงดนตรีร่วมสมัย งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาข้อมูลเฉพาะบทเพลงตันหยงของคณะรองแง็งตันหยงดอกทุ่งฟ้า จังหวัดกระบี่ โดยการคัดเลือกบทเพลงตันหยง จำนวน 5 เพลง เพื่อนำมาประยุกต์สร้างผสมผสานเป็นดนตรีร่วมสมัย โดยใช้ผู้บรรเลงจำนวน

* Corresponding author, email: akkarawatsingchoo@gmail.com

7 คน นักร้องจำนวน 2 คน บทเพลงตันหยงที่นำมาใช้ในการวิจัยมีรายชื่อเพลง ดังนี้ 1) เพลง *ซายังลา* 2) เพลง *ปาหรีเกาะปันหยี* 3) เพลง *ลาฆูใหม่* 4) เพลง *เลอังกังกง* 5) เพลง *ปาหรีเกาะพระทอง* เครื่องดนตรีที่ใช้ในการเรียบเรียงเสียงประสานสำหรับวงดนตรีร่วมสมัย มีทั้งหมด 8 ชิ้น ได้แก่ 1) เปียโน 2) ไวโอลิน 3) ระนาดเอก 4) ขลุ่ย 5) เบส 6) กลองรำมะนาเล็ก 7) กลองรำมะนาใหญ่ และ 8) ฆ้อง

วิธีการดำเนินการวิจัย ประกอบด้วยวิธีการเก็บข้อมูลที่หลากหลาย ได้แก่ การศึกษาข้อมูลเอกสาร ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การลงพื้นที่เก็บข้อมูลภาคสนาม โดยการสัมภาษณ์ การสังเกตจดบันทึก รวมถึงการบันทึกเสียง กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักดนตรีรองแง็งคณะดอกทุ้งฟ้า จังหวัดกระบี่ การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการคัดเลือกกลุ่มนักดนตรีไทยและนักดนตรีสากลที่มีความสามารถที่ชาวบ้านให้การยอมรับ จากนั้นได้นำข้อมูลบทเพลงมาพิจารณาคัดเลือกบทเพลงที่เหมาะสม วิเคราะห์แนวคิดในการเรียบเรียงเสียงประสานในรูปแบบวงดนตรีร่วมสมัย ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจความถูกต้อง ทำการฝึกซ้อมพร้อมทั้งปรับปรุงแก้ไขให้เกิดความสมบูรณ์ และนำบทเพลงออกแสดงเผยแพร่ต่อสาธารณชน โดยระยะเวลาที่ดำเนินการวิจัยอยู่ระหว่างช่วงเดือนกุมภาพันธ์ 2567 ถึงเดือนมกราคม 2568

ผลการวิจัยพบว่า บทเพลงตันหยงตามต้นฉบับเป็นบทเพลงที่มีทำนองตอนเดียว ใช้วิธีการซ้ำทำนองเปลี่ยนเพียงเนื้อร้อง การแสดงสดบางครั้งเนื้อร้องสามารถเปลี่ยนเพิ่มเติมได้ไม่จำเป็นต้องใช้เนื้อร้องเหมือนกันทุกครั้งนักร้องสามารถใช้วิธีการด้นสดได้ตามอารมณ์หรือสถานการณ์ในขณะนั้น มีการใช้เนื้อร้องใช้ภาษาท้องถิ่นภาคใต้ในบางช่วงบางตอน บทเพลงนิยมขึ้นต้นด้วย คำว่า บุหงาตันหยง ตันหยงตันหยง หรือ บุหงารักเอยตันหยง และตามด้วยชื่อต้นไม้ หรือดอกไม้ ดอกไม้มีความหมายเป็นภาพตัวแทนของผู้หญิง เนื้อหาของเพลงโดยส่วนใหญ่มักเกี่ยวข้องกับความรักของหนุ่มสาวและวัฒนธรรมท้องถิ่น ใช้รูปแบบจังหวะหาดยาว การเรียบเรียงเสียงประสานมีกรอบแนวคิดในการออกแบบสังคีตลักษณ์ ได้แก่ การสร้างเสียงประสาน สร้างทำนองใหม่ในตอนนำ ตอนโซโล และตอนลงท้าย แบ่งบทบาทหน้าที่ของเครื่องดนตรีแต่ละชนิดให้เกิดความสมดุล และการเลือกใช้เสียงประสานให้มีความกลืนกับภาษาท้องถิ่นภาคใต้

การเรียบเรียงเสียงประสานในบทเพลงตันหยงเป็นงานดนตรีสร้างสรรค์ที่มีความท้าทายในการนำเอกลักษณ์ทางดนตรีดั้งเดิมของต้นฉบับมาตีความใหม่ในรูปแบบของดนตรีร่วมสมัยแต่ยังคงความเป็นเอกลักษณ์ของความเป็นดนตรีพื้นบ้านไว้ในเรื่องของเนื้อร้อง ทำนอง จังหวะ และการใช้ภาษาถิ่นภาคใต้ การวิจัยนี้สามารถสร้างสะพานเชื่อมโยงระหว่างดนตรีตะวันออกและดนตรีตะวันตก ซึ่งจะช่วยให้คนรุ่นใหม่ที่อาจไม่คุ้นเคยกับดนตรีพื้นบ้านได้มีโอกาสสัมผัสความงดงามของดนตรีพื้นบ้านที่ทรงคุณค่า ทั้งยังเป็นการอนุรักษ์และสร้างรายได้สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับนักดนตรีพื้นบ้านในชุมชน

คำสำคัญ : การเรียบเรียงเสียงประสาน / เพลงตันหยง / วงดนตรีร่วมสมัย

Abstract

The *Tanyong* song is a traditional folk song of Thai Muslim communities, characterized by its distinctive melody, lyrics, and rhythm, reflecting the cultural and social identity of local communities. Historically, the *Tanyong* song evolved from *Rong-Ngaeng* music, which originally used Malay poetry as its lyrics. However, musicians on the Andaman coast, unfamiliar with the Malay language, adapted the lyrics into the Southern Thai dialect to facilitate communication and allow deeper emotional expression by both performers and listeners. Krabi Province once served as a cultural hub for *Rong-Ngaeng Tanyong* ensembles and a source of income for local musicians. Today, however, only three ensembles remain, as many of the elder folk artists have passed away and there has been a lack of generational transmission. Interest among the younger generation has declined, placing the *Tanyong* song at risk of disappearing. In response to this issue, the researcher aims to develop and rearrange the *Tanyong* song to suit contemporary music ensembles. This approach seeks to attract modern audiences and international tourists, thereby providing a means to preserve, promote, and add cultural and economic value to local folk music traditions.

This creative research aims to study the *Tanyong* songs of the Rong Gaeng Tanyong Dok Thung Fah band from Krabi Province, as well as to arrange these *Tanyong* songs into contemporary music arrangements. The study focuses on the *Tanyong* songs performed by the Rong Gaeng Tanyong Dok Thung Fah band from Krabi, selecting five songs to adapt into contemporary arrangements. The selected songs are: 1) *Sayang La*, 2) *Pahree Koah Phan Yee,* 3) *Lagu Mai*, 4) *Le Hang Kongkong*, and 5) *Pahree Koah Phra Thong*. The instruments used in the contemporary arrangements include: 1) Piano, 2) Violin, 3) Ranad Ek, 4) Klui, 5) Bass, 6) Small Ramana drum, 7) Large Ramana drum, and 8) Gong.

The research employs various data collection methods, including the study of documents, literature, and related research, as well as fieldwork data collection through interviews, observations, note-taking, and audio recordings. The sample group consists of musicians from the Rong Gaeng Dok Thung Fah band in Krabi Province. The sampling method involved selecting both traditional Thai and Western musicians who are recognized and accepted by the local community. Subsequently, the song data were reviewed and carefully

selected to identify suitable pieces for adaptation. The arrangement concepts for harmonizing the songs in a contemporary band format were analyzed and then verified by experts for accuracy. The pieces were rehearsed and refined to ensure completeness and quality. Finally, the arranged songs were performed and presented to the public. The research was conducted over the period from February 2024 to January 2025.

Research findings reveal that the original *Tanyong* song consists of a single melodic line, utilizing melodic repetition with only the lyrics being altered. In live performances, the lyrics may be improvised or modified depending on the singer's emotions or the specific situation, and do not necessarily remain the same each time. Some parts of the lyrics incorporate Southern Thai dialect. The song often begins with phrases such as *"Bunga Tanyong, Tanyong Tanyong"* or *"Bunga Rak Oei Tanyong"*, followed by the names of trees or flowers. Flowers are used as symbolic representations of women. The lyrical content typically centers on romantic themes between young men and women and reflects local culture. The rhythm follows the *Hat Yao* pattern. The musical arrangement is guided by a conceptual framework of Southern Thai musical identity. This includes the creation of harmonies, the composition of new melodies in the introduction, solo, and ending sections, the allocation of roles and functions for each instrument to achieve balance, and the selection of harmonies that blend naturally with the Southern Thai language.

The harmonic arrangement in the Tanyong song represents a creative musical endeavor that challenges the reinterpretation of traditional musical identity within a contemporary framework. While modern elements are introduced, the essence of folk music is preserved through its lyrics, melody, rhythm, and the use of the Southern Thai dialect. This research serves as a bridge between Eastern and Western musical traditions, offering younger generations—who may be unfamiliar with folk music—an opportunity to experience its unique and valuable beauty. Moreover, it contributes to the preservation of cultural heritage while generating income and added value for local folk musicians within the community.

Keywords: Arrangement / Tanyong Music / Contemporary Bands

ดนตรีเป็นภาษาสากลที่มนุษย์สามารถสื่อสารถึงกันได้อย่างเข้าใจโดยไม่แบ่งเชื้อชาติและศาสนา เราอาจเห็นความแตกต่างระหว่างชาติได้ด้วยการฟังเพลงของแต่ละชาติ เพราะถ้าหากนำเอาเพลงของชาติต่าง ๆ มาฟังจะทราบได้ทันทีว่าเป็นเพลงของชาติใด การที่จะสามารถบอกได้ทันทีว่าเพลงเหล่านั้นเป็นเพลงของชาติใดก็เนื่องจากว่าเพลงนั้น ๆ เป็นตัวแทนหรือสัญลักษณ์ประจำชาตินั้น [1] ด้วยบริบทสังคมทางวัฒนธรรมที่มีความแตกต่างกันมีผลทำให้มนุษย์สร้างบทเพลงขึ้นมาที่แตกต่างกันไปด้วย ในสังคมไทยก็เช่นเดียวกัน มีเพลงหลายประเภทที่ผู้ประพันธ์เพลงได้ดัดแปลงเนื้อหาและทำนองให้เข้ากับสภาพความเป็นอยู่ของคนในชาติแต่ละยุคแต่ละสมัย เช่น จากเพลงพื้นบ้านเป็นเพลงลูกทุ่ง และจากเพลงไทยเดิมเป็นเพลงลูกกรุงหรือที่เรียกว่า เพลงไทยสากลในปัจจุบัน และยังมีดนตรีอีกประเภทหนึ่งที่เรียกว่าเป็นดนตรีร่วมสมัย (Contemporary Music) เป็นดนตรีที่มีการผสมผสานแนวเพลง เทคนิค และเครื่องดนตรีที่หลากหลาย ทั้งจากดนตรีตะวันตกและดนตรีจากวัฒนธรรมอื่น ๆ ทั่วโลกมาผสมผสานกัน เช่น ดนตรีคลาสสิกกับดนตรีอิเล็กทรอนิกส์ หรือดนตรีพื้นบ้านกับดนตรีแจ๊ส เป็นต้น รองเง็งเป็นศิลปะการแสดงพื้นบ้านของไทยที่มีลักษณะการประสมประสานวัฒนธรรมตะวันตกที่นิยมเล่นกัน ในแถบแหลมมลายู กล่าวคือมีลักษณะเป็นการเต้นรำเกี้ยวพาราสีของคู่ชาย–หญิง ทำนองเพลงมีรากฐานมาจากเพลงพื้นเมืองยุโรปผสมกับเพลงพื้นเมืองมลายูรองเง็งมีด้วยกันสองชนิดแตกต่างกัน แบบแรกเป็นการแสดงพื้นเมืองเฉพาะในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้มีจุดเริ่มต้นจากบ้านขุนนางในอดีต แบบที่สองเป็นมหรสพของชาวบ้านภาคใต้แถบฝั่งตะวันตก เช่น จังหวัดกระบี่ พังงา และภูเก็ต มีชื่อเรียกที่แตกต่างออกไป เช่น หล้อแหง็ง เพลงตันหยง รองเง็งตันหยง รองเง็งชาวเล[2] การแสดงตันหยง หรือเพลงตันหยง เป็นการแสดงที่ประยุกต์มาจากการแสดงรองแง็งดั้งเดิม เนื่องจากสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรมและการสื่อสารที่ใช้เพลงปันตุน ซึ่งเป็นบทกวีมลายูนั้นเข้าใจได้ยากและมีวงแคบ การปรับเปลี่ยนมาสื่อสารด้วยภาษาท้องถิ่นจึงทำให้การเข้าใจสะดวกและง่ายขึ้น ดังนั้นจึงมีผู้คิดแต่งเพลงที่เป็นภาษาไทยขึ้น โดยใช้ลาฆูหรือจังหวะทำนองเดิมที่มีอยู่ ส่วนรูปแบบฉันทลักษณ์ก็ได้ดัดแปลงมาจากเพลงกล่อมเด็กภาคใต้

ปัจจุบันบทเพลงตันหยง หรือวงรองเง็งตันหยงไม่ค่อยได้รับความนิยมเหมือนในอดีต ด้วยวัฒนธรรมดนตรีที่เปลี่ยนไป ทำให้ชาวบ้านที่ยึดอาชีพการแสดงรองแง็งตันหยงขาดรายได้ จนต้องเปลี่ยนไปทำอาชีพอื่น ๆ ที่สร้างรายได้และความมั่นคงในอาชีพ นักดนตรีในชุมชนของจังหวัดกระบี่มีหลายประเภท มีทั้งนักดนตรีไทย นักดนตรีสากล และนักดนตรีพื้นบ้านที่เป็นวงรองแง็งตันหยง ผู้วิจัยเห็นความสำคัญของดนตรีพื้นบ้านจึงมีแนวคิดที่จะพัฒนารูปแบบวงดนตรีรองแง็งตันหยงให้มีความร่วมสมัยโดยการผสมผสานวัฒนธรรมดนตรี

---

[1] Sukree Charoensuk, *How to Listen to Music Beautifully* (Bangkok: Ruean Kaew Printing, 1989), 16. (in Thai)

[2] Nantawat Chatuthai, "*Rongkeng-Rongngaeng*," *Newsletter of the Sirindhorn Anthropology Center (Public Organization)* 9, 51 (August-September 2007): 14, https://www.sac.or.th/portal/th/newsletter/details/5 3 # book/. (in Thai)

ตะวันตกและวัฒนธรรมดนตรีพื้นบ้านตะวันออกเข้าด้วยกัน เพื่อให้นักดนตรีในชุมชนได้มีส่วนร่วมเกิดความรักสามัคคีในชุมชน ทั้งยังเป็นการสร้างงานสร้างรายได้ ทำให้เกิดการจ้างงานเพิ่มมากขึ้น ส่งเสริมการท่องเที่ยว อนุรักษ์ สืบสานการแสดงรองแง็งตันหยงที่ทรงคุณค่าให้คงอยู่คู่กับวิถีชาวบ้านสืบไป

วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัยนี้ เพื่อศึกษาบทเพลงตันหยงของคณะรองแง็งตันหยงดอกทุ่งฟ้า จังหวัดกระบี่ และเพื่อเรียบเรียงเสียงประสานบทเพลงตันหยงสำหรับวงดนตรีร่วมสมัย โดยขอบเขตของงานนี้เป็นการศึกษาข้อมูลเฉพาะบทเพลงตันหยงคณะรองแง็งตันหยงดอกทุ่งฟ้า จังหวัดกระบี่ โดยการคัดเลือกบทเพลงตันหยง จำนวน 5 เพลง ได้แก่ 1) เพลง *ซายังลา* 2) เพลง *ปาหรีเกาะปันหยี* 3) เพลง *ลาฆูใหม่* 4) เพลง *เลอังกังกง* และ 5) เพลง *ปาหรีเกาะพระทอง* เพื่อนำมาประยุกต์สร้างผสมผสานเป็นดนตรีร่วมสมัย โดยใช้ผู้บรรเลง จำนวน 7 คน นักร้องจำนวน 2 คน ปัญหาที่พบในการเรียบเรียงเสียงประสาน คือ การที่วงดนตรีร่วมสมัยมีการใช้เครื่องดนตรีทั้งจากดนตรีพื้นบ้านและดนตรีสากล ซึ่งระบบเสียงของเครื่องดนตรีพื้นบ้านมักจะไม่ตรงกับเครื่องดนตรีสากล โดยเฉพาะเครื่องดนตรีพื้นบ้านอย่างระนาดและขลุ่ย ทำให้จำเป็นต้องมีการปรับเสียงเพื่อให้สามารถทำงานร่วมกันได้อย่างกลมกลืนและสอดคล้องในการเรียบเรียงเสียงประสาน

วิธีดำเนินการวิจัย (Methodology)

1. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1) ศึกษาข้อมูลเอกสาร ตำรา สิ่งพิมพ์ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานเพื่อเพื่อเป็นข้อมูลในการอ้างอิง

2) ลงพื้นที่เก็บข้อมูลภาคสนามโดยการสัมภาษณ์นักดนตรี ปราชญ์ท้องถิ่นที่มีความเชี่ยวชาญ และเก็บตัวอย่างบทเพลงตันหยงจากการบันทึกเสียง

2. การวิเคราะห์ข้อมูล

1) วิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์และบันทึกเสียง ทำความเข้าใจโครงสร้าง รูปแบบทางดนตรี ลักษณะทำนอง จังหวะ และองค์ประกอบที่เป็นเอกลักษณ์ของบทเพลงตันหยง

2) ศึกษาเทคนิคการเรียบเรียงเสียงประสานในรูปแบบวงดนตรีร่วมสมัย

3) พิจารณาคัดเลือกบทเพลงตันหยงที่ได้รับความนิยม และบันไดเสียงที่มีความเหมาะสมสามารถนำมาเรียบเรียงเสียงประสานในรูปแบบวงดนตรีร่วมสมัยได้

4) บันทึกบทเพลงที่คัดเลือกเป็นโน้ตสากล

3. ขั้นดำเนินการ

1) เรียบเรียงเสียงประสานสำหรับวงดนตรีร่วมสมัย

2) นำผลการเรียบเรียงเสียงประสานในรูปแบบวงดนตรีร่วมสมัย ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ

3) ทำการฝึกซ้อมพร้อมทั้งปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

4. การสรุปผลและการนำเสนอผลการวิจัย

1) จัดแสดงผลงานบทเพลงตันหยงโดยมีการบันทึกเสียงจากการแสดงสด

2) จัดทำรายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

3) เผยแพร่ในรูปแบบบทความวิชาการ

ผลการวิเคราะห์แนวคิดในการเรียบเรียงเสียงประสานบทเพลง*รองแง็งตันหยง*

(Conceptual Analysis of the Arrangement of *Rong Ngeng Tanyong*)

ผู้วิจัยขอเสนอบทเพลง *ปาหรีเกาะปันหยี* เป็นเพลงตัวอย่างเพื่ออธิบายแนวคิดในการเรียบเรียงเสียงประสาน เหตุผลที่นำผู้วิจัยนำบทเสนอบทเพลง *ปาหรีเกาะปันหยี* เป็นเพลงตัวอย่าง คือ 1) เป็นบทเพลงเดียวที่มีการใช้บันไดเสียงที่น่าสนใจต่างจากบทเพลงอื่น ๆ ซึ่งจะอธิบายในตอนต่อไป 2) จากการสัมภาษณ์นักดนตรีพื้นบ้านพบว่าบทเพลง *ปาหรีเกาะปันหยี* เป็นที่รู้จักมากที่สุด 2) เนื่องด้วยงานวิจัยนี้มีเพลงที่ศึกษาทั้งหมด 5 เพลง แนวคิดในการเรียบเรียงเสียงประสานมีความไกล้เคียงกัน ผู้วิจัยจึงขอเลือกเพลง *ปาหรีเกาะปันหยี* เป็นเพลงตัวอย่างในบทความวิจัยนี้ และเลือกบางช่วงบางตอน มาอธิบายแนวคิดในการเรียบเรียงเสียงประสานตามขั้นตอนในการศึกษาวิจัยดังนี้

อธิบายเกี่ยวกับทำนองต้นฉบับเพลง *ปาหรีเกาะปันหยี* (Original Melody of *Pahri Koh Panyee*)

เพลง *ปาหรีเกาะปันหยี* เป็นเพลงที่มีแนวทำนองเดียวแต่มีการเปลี่ยนเนื้อร้องลักษณะรูปแบบสโตรฟิค (Strophic Form) ใช้อัตราจังหวะแบบ 4/4 เนื้อร้องมี 4 ตอน ได้แก่ ตอน A 1 A 2 A 3 และ A 4 ทำนองเหมือนกันทุกตอนเปลี่ยนเพียงเนื้อร้อง ใช้บันไดเสียงดีแจ๊สเมโลดิกไมเนอร์ (D Jazz Melodic Minor Scale) ได้แก่ D E F G A B C♯ D ความแตกต่างระหว่าง D Jazz Melodic Minor และ D Melodic Minor มีความแตกต่างในเรื่องการนำไปใช้ คือ บันไดเสียงดีแจ๊สเมโลดิกไมเนอร์ในรูปแบบการนำไปใช้ขาขึ้น (Ascending) และขาลง (Descending) ไม่มีการเปลี่ยนแปลง แต่ในระบบคลาสสิก “Melodic Minor” จะมีการเปลี่ยนแปลงระหว่างขาขึ้นกับขาลง ดังนี้ ขาขึ้น D E F G A B C♯ D สังเกตได้ว่าขาขึ้นมีความไกล้เคียงกับบันไดเสียงดีเมเจอร์ (D Major Scale) ยกเว้น F ซึ่งเป็นโน้ตในขั้นที่ 3 ถูกลดลงครึ่งเสียงตามโครงสร้างของ Melodic Minor Scale ส่วนขาลง D C B♭ A G F E D เหมือนกับบันได้เสียง ดีเนเจอร์รัลไมเนอร์ (D Natural Minor Scale) โน้ตต้นฉบับเพลง *ปาหรีเกาะปันหยี* ใช้บันไดเสียงแจ๊สเมโลดิกไมเนอร์ การเคลื่อนที่ทั้งขาขึ้นและขาลงไม่มีการเปลี่ยนแปลง ซึ่งเป็นเพลงตันหยงเพลงเดียวที่พบในการวิจัยในครั้งนี้ บทเพลงอื่น ๆ ส่วนใหญ่ที่พบจะใช้บันไดเสียงฮาร์โมนิกไมเนอร์ (Harmonic Minor Scale) มากที่สุด รองลงมาจะเป็นบันไดเสียงเมเจอร์ (Major Scale) บทเพลง *ปาหรีเกาะปันหยี* จึงเป็นบทเพลงที่น่าสนใจและเลือกนำมาเสนอเป็นตัวอย่าง

Example 1 The Original Melody of the Song *Pahree Koah Phan Yee*

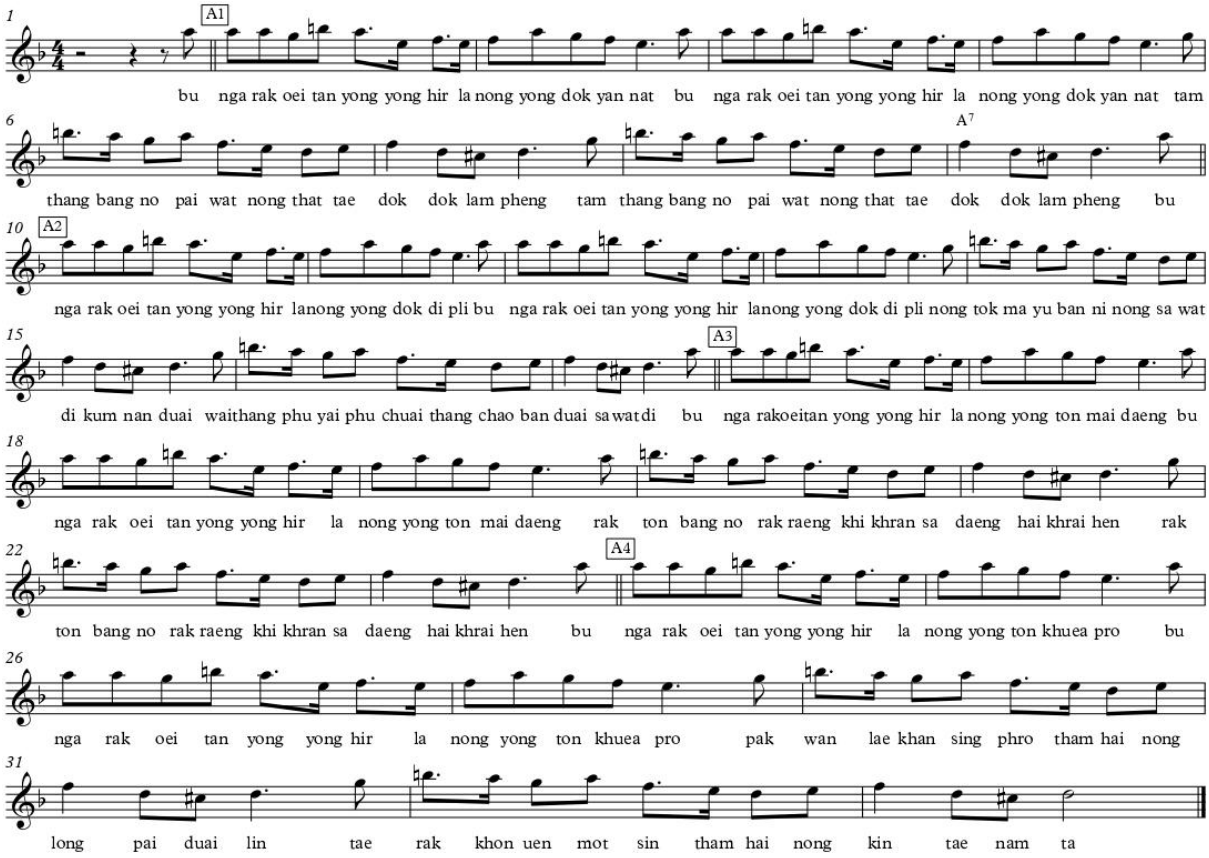

Figure 1 QR Code for the Original Melody

อธิบายเกี่ยวกับเนื้อร้องเพลง *ปาหรีเกาะปันหยี* (Explanation of *Pahri Koh Panyee* Lyrics)

บทเพลงตันหยงนิยมขึ้นต้นด้วย คำว่า บุหงาตันหยง ตันหยงตันหยง หรือ บุหงารักเอยตันหยง และตามด้วยชื่อต้นไม้ หรือดอกไม้ ดอกไม้มีความหมายเป็นภาพตัวแทนของผู้หญิง[3] เพลง *ปาหรีเกาะปันหยี*

[3] Klin Khongmeuanphet, *An Analysis of the Folk Songs "Rong Ngaeng" and "Tanyong"* (Krabi: Krabi Printing 1995), 24. (in Thai)

มีความหมายว่าสำเนียงเกาะปันหยี เนื้อร้องแบ่งตามเนื้อหาของเพลงมี 4 ตอน ซึ่งเป็นการบรรยายเรื่องราวเกี่ยวกับหญิงสาวที่หลงรักชายหนุ่มที่เป็นคนมุสลิมซึ่งเรียกว่า บัง สำเนียงการร้องเป็นภาษาถิ่นใต้ ซึ่งมีเนื้อร้องในแต่ละตอนและการใช้คำศัพท์ภาษาถิ่นใต้ในแต่ละตอน ดังนี้

Table 1 Lyrics and Southern Thai Dialect of the Song *Pahree Koah Phan Yee*

Musical form	Lyrics	Southern Dialect Meaning
Section 1 (A1)	Bunga rak oei tanyong yong hai la nong yong dok yan nat. Bunga rak oei tanyong yong hai la nong yong dok yan nat. Tam thang bang no pai wat nong that tae dok dok lampheng. Tam thang bang no pai wat nong that tae dok dok lampheng.	“Dok yan nat” means pineapple flower
Section 2 (A2)	Bunga rak oei tanyong yong hai la nong yong dok dipli. Bunga rak oei tanyong yong hai la nong yong dok dipli. Nong tok ma yu ban ni nong sawatdee kamnan duay. Wai thang phu yai phu chuai thang chao ban duay sawatdee.	“Dok dipli” means long pepper flower
Section 3 (A3)	Bunga rak oei tanyong yong hai la nong yong ton mai daeng. Bunga rak oei tanyong yong hai la nong yong ton mai daeng. Rak ton bang no rak raeng khi khran sadaeng hai khrai hen. Rak ton bang no rak raeng khi khran sadaeng hai khrai hen.	“Khi khran” means lazy
Section 4 (A4)	Bunga rak oei tanyong yong hai la nong yong ton khuea pro. Bunga rak oei tanyong yong hai la nong yong ton khuea pro. Pak wan lae khan siang phro tam hai nong long pai duay lin. Tae rak khon eun mot sin tam hai nong kin tae namta.	“Ton khuea pro” means Thai eggplant plant

จาก Table 1 ภาษาถิ่นใต้ที่พบ ได้แก่ คำว่า ดอกยานหนัด ในตอน A1 ดอกดีปลี ในตอน A2 ขี้คร้าน ในตอน A3 และต้นเขือเปราะ ในตอน A4 ภาษาถิ่นมีความสำคัญกับการสร้างสรรค์ดนตรีในเรื่อง การสื่อสารอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม ทำให้มีความสอดคล้องกับการเรียบเรียงประสานในรูปแบบบทเพลงร่วมสมัยมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น ในการเรียบเรียงเสียงประสานการจะมีการคัดเลือกคอร์ดที่มีความกลมกลืนหลีกเลี่ยงคอร์ดที่ให้ความเครียดสูง เพื่อต้องการให้ภาษาถิ่นทำมีความลื่นไหลได้อย่างราบรื่น

อธิบายแนวคิดในการเรียบเสียงประสานของบทเพลง*ปาหรีเกาะปันหยี*

(Concept of Harmonic Arrangement in *Pahri Koh Panyee*)

เพลง *ปาหรีเกาะปันหยี* เนื่องจากต้นฉบับบทเพลงตันหยงมีลักษณะเป็นเพลงตอนเดียวซ้ำวนไปมา ผู้วิจัยได้มีแนวคิดในการขยายเพลงให้มีความสมบูรณ์และน่าสนใจมากยิ่งขึ้นโดยมีการเพิ่มเติมในแต่ละส่วนดังโครงสร้างสังคีตลักษณ์เพลง *ปาหรีเกาะปันหยี* โดยการเพิ่มตอนนำ เพิ่มเสียงประสาน เพิ่มทำนองในการสอดแทรก เพิ่มตอนโซโล (Solo) 1, 2 และเพิ่มตอนลงท้าย ดัง Table 2

Table 2 Musical Characteristics of the Song *Pahree Koah Phan Yee*

Musical form	Measure	Amount (Bar)
Introduction	1-8	8
Section 1 (A1)	9-16	8
Section 2 (A2)	17-24	8
Solo Section 1	25-40	16

Musical form	Measure	Amount (Bar)
Section 3 (A3)	41-48	8
Section 4 (A4)	49-56	8
Solo Section 2	57-68	12
Ending	69-72	4

ช่วงตอนนำ (Introduction)

ตามบทเพลงต้นฉบับไม่มีช่วงตอนนำ ผู้วิจัยต้องการให้บทเพลงมีความสมบูรณ์ จึงได้เพิ่มตอนนำ แนวคิดช่วงตอนนำต้องการให้ดนตรีมีกลิ่นความเป็นไทยจึงเลือกใช้ระนาดเอกและขลุ่ยทำหน้าที่เป็นแนวทำนอง ผู้วิจัยใช้เทคนิคการบรรเลงในลักษณะคอยล้อสลับกันในลักษณะถาม-ตอบ (Call and Response) (ดูสัญลักษณ์กรอบด้านล่าง Example 2) เปียโนทำหน้าที่เป็นแนวสนับสนุนในลักษณะบล็อกคอร์ด (Block Chord) กลองรำมะนาทำหน้าที่บรรเลงในจังหวะหนัก คือ จังหวะที่ 1 และ 3 อัตราความเร็วโน้ตตัวดำเท่ากับ 90 เบสทำหน้าที่บรรเลงไปตามการเคลื่อนที่ของคอร์ด บรรเลงเน้นจังหวะหนัก คือจังหวะที่ 1 และจังหวะที่ 3 เช่นเดียวกับฆ้องและรำมะนา ไวโอลินทำหน้าที่ทำนองที่เป็นฉากหลัง (Melodic Background) ใช้เทคนิคการ

เคลื่อนที่ลง (Descending Motion) (ดูสัญลักษณ์สี่หลี่ยม Example 2) เพื่อต้องการให้แนวทำนองของไวโอลินมีความรู้สึกราบรื่น ผ่อนคลาย และส่งเริมให้ทำนองหลักดูไม่โดดเดี่ยวสร้างความหนาแน่นที่พอดี

Example 2 Intro Section, mm. 1–5

หน้าที่ของเครื่องดนตรีในช่วงตอน A1

ในตอน A 1 ตามต้นฉบับในตอนที่เข้าเนื้อร้องจะไม่มีทำนองในการล้อสลับกับเสียงร้อง ผู้วิจัยมีแนวคิดให้ทำนองหลักเกิดความสมดุลไม่ว่างเปล่า จึงใช้ระนาดเอกทำหน้าที่ทำนองที่เป็นฉากหลังคอยล้อสลับกับเสียงร้อง ไวโอลินทำหน้าที่เป็นเป็นทำนองบรรเลงคลอเสียงร้องตามต้นฉบับ เพื่อต้องก ารให้เป็นเอกลักษณ์ความเป็นดนตรีพื้นบ้านไว้ เปียโนและเบสทำหน้าที่เป็นแนวสนับสนุนเคลื่อนที่ไปตามคอร์ดตามลีลาจังหวะหาดยาว ซึ่งรูปแบบการบรรเลงต่างจากตอน Example 2 แนวคิดเพื่อต้องการให้บทเพลงมีความรู้สึกกระชับสนุกสนาน

กลองรำมะนาและฆ้องทำหน้าที่ควบคุมสัดส่วนตามลีลาจังหวะบรรเลงในจังหวะหาดยาว (ดูสัญลักษณ์สี่เหลี่ยม Example 3)

Example 3 Section A1, mm. 9-12

ลักษณะการตีจังหวะหาดยาวสำหรับกลองรำมะนา ซึ่งมีด้วยกัน 2 ใบ ได้แก่ รำมะนาเล็ก และรำมะนาใหญ่ รำมะนาเล็กมีเสียงแหลม มีหน้าที่ให้จังหวะประสานเสียงกับรำมะนาใหญ่ โดยเน้นจังหวะ “สอดแทรก” เพื่อเพิ่มความพลิ้วไหวของจังหวะ รำมะนาใหญ่มีเสียงทุ้มมีหน้าที่ให้จังหวะหลัก เน้นจังหวะหนัก (Strong Beat) รูปแบบจังหวะหาดยาวที่พบในบทเพลงปาหรีเกาะปันหยี มีด้วย กัน 3 รูปแบบ ลักษณะการตีรำมะนาเล็กจะตีเสียงขอบ (Rim Strike) เป็นหลัก รำมาใหญ่จะตีด้วยกัน 2 ลักษณะ คือ 1) การตีตรงกลางใบ (Center Strike) จะให้เสียงทุ้ม และ 2) การตีขอบจะให้เสียงแหลม ดัง Example 4

Example 4 Rhythmic Pattern of Hat Yao Style

จากตัวอย่าง Example 4 รูปแบบที่ 1 จะเป็นรูปแบบหลักที่พบมากในบทเพลง รูปแบบที่ 2 จะพบในบางช่วงบางตอน และรูปแบบที่ 3 จะนิยมใช้ในท่อนที่จะส่งเข้าท่อนใหม่ ในลักษณะการตีส่ง ทั้งนี้ในการแสดงสดผู้บรรเลงสามารถเติมลูกเล่นได้ตามความเหมาะสม

ตอนโซโล 1 ตามต้นฉบับไม่มีตอนโซโล ผู้วิจัยมีแนวคิดให้บทเพลงมีสีสันไม่ให้เกิดความเบื่อหน่าย จึงได้เพิ่มตอนโซโล ช่วงที่มีความโดดเด่นในตอนนี้ คือ ช่วงห้องเพลงที่ 35 - 40 แนวคิดหลักตอนนี้ต้องการให้เปยโนมีบทบาทสลับมาเปนเครื่องทำนองแทนการเลนบล็อกคอรดอยางเดียวเพื่อสรางสีสันรวมกับไวลิน ผู้วิจัยใช้เทคนิคการบรรเลงในลักษณะถาม-ตอบ ล้อสลับกัน เปรียบเสมือนการร้องโต้ตอบเกี้ยวพาราสีระหว่างชายหญิง ซึ่งเป็นลักษณะเด่นของเพลงรองแง็งตันหยง ดัง Example 5

Example 5 Solo 1 Section, mm. 35–40

หน้าที่ของเครื่องดนตรีในช่วงตอนลงท้าย (Coda)

ในช่วงตอนลงท้าย เพื่อให้บทเพลงเกิดความสมบูรณ์ในตอนจบ ผู้วิจัยได้สร้างตอนลงท้าย โดยให้เครื่องดนตรีทั้งหมดบรรเลงทำนองและกระสวนจังหวะในลักษณะยูนิสัน (Unison) เน้นการใช้กระสวนจังหวะในรูปแบบโน้ตตัวดำ 3 พยางค์ เพื่อต้องการสร้างความกระชับความหนักแน่นให้บทเพลงเกิดความสนุกสนานและจบลงอย่างประทับใจ ดัง Example 6

Example 6 Section Ending mm. 69–72

สรุปผลการวิจัย (Conclusion)

การวิเคราะห์แนวคิดทางดนตรีในการเรียบเรียงเสียงประสานบทเพลงตันหยงสำหรับวงดนตรีร่วมสมัย สามารถสรุปผลการอธิบายแนวคิดในประพันธ์เพลง ซึ่งใช้เพลง *ปาหรีเกาะปันหยี* เป็นเพลงตัวอย่างในงานวิจัย ดังต่อไปนี้

1. เนื้อร้อง ลักษณะเนื้อร้องต้นฉบับแบ่งตามเนื้อหาของเพลงเป็น 4 ตอน เนื้อหาของบทเพลงโดยภาพรวมจะบรรยายเรื่องราวเกี่ยวกับหญิงสาวที่หลงรักชายหนุ่มที่เป็นคนมุสลิมซึ่งเรียกว่า บัง สำเนียงการร้องเป็นภาษาถิ่นใต้ ในบทเพลง *ปาหรีเกาะปันหยี* มีการใช้คำศัพท์ภาษาถิ่นใต้ในแต่ละตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 มีคำว่า ดอกย่านหนัด มีความหมายว่า ดอกสับปะรด

ตอนที่ 2 มีคำว่า ดอกดีปลี มีความหมายว่า ดอกพริก

ตอนที่ 3 มีคำว่า ขี้คร้าน มีความหมายว่า ขี้เกียจหรือไม่อยากทำอะไร

ตอนที่ 4 มีคำว่า ต้นเขือเปราะ มีความหมายว่า ต้นมะเขือเปราะ

2. ทำนอง ลักษณะของทำนองต้นฉบับเป็นเพลงที่มีแนวทำนองเดียวตลอดแต่มีการเปลี่ยนเนื้อร้อง ลักษณะรูปแบบสโตรฟิค (Strophic Form) เนื้อร้องมี 4 ตอน ทำนองเหมือนกันทุกตอนเปลี่ยนเพียงเนื้อร้อง ใช้บันไดเสียงดีแจ๊สเมโลดิกไมเนอร์ (D Jazz Melodic Minor Scale) ได้แก่ D E F G A B C♯ D ใช้อัตราจังหวะแบบ 4/4

3. บทบาทหน้าที่ของเครื่องดนตรี ขลุ่ยมีบทบาททำหน้าที่ทำนองหลักในตอนบทนำ ตอนโซโล 1 และตอนลงท้าย ระนาดเอกมีบทบาททำหน้าที่ทำนองหลักในตอนบทนำ ในตอนโซโล 1 ในตอนลงท้าย และทำหน้าที่ทำนองที่เป็นฉากหลังในตอน A1 ไวโอลินทำหน้าที่ทำนองที่เป็นฉากหลัง ในตอนนำ และทำหน้าที่เป็นแนวทำนองในตอน A1 ตอนโซโล 1 และตอนลงท้าย เปียโนมีบทบาททำหน้าที่ทำเป็นแนวสนับสนุน ในการเคลื่อนที่ของคอร์ดที่สัมพันธ์กับแนวทำนองหลัก ในตอนนำ ตอน A1 และทำหน้าที่เป็นแนวทำนอง ในตอนโซโล 1 และตอนลงท้าย เบสทำหน้าที่เป็นแนวสนับสนุน การเคลื่อนที่ของคอร์ดในลีลาในจังหวะหาดยาวในตอนนำ ตอน A1 ตอนโซโล 1 และทำหน้าที่เป็นทำนองในลักษณะยูนิสันในตอนลงท้าย กลองรำมะนา ทำหน้าที่ควบคุมสัดส่วนตามลีลาจังหวะบรรเลงในจังหวะหาดยาว และทำหน้าที่ยูนิสันกับกระสวนจังหวะของเครื่องทำนองดนตรีชิ้นอื่น ๆ ในตอนลงท้าย ฆ้องมีบทบาททำหน้าที่ควบคุมสัดส่วนตามลีลาจังหวะบรรเลงในจังหวะหาดยาวบรรเลงในจังหวะที่ 1 และจังหวะที่ 3 ซึ่งเป็นจังหวะหนัก และทำหน้าที่ยูนิสันกับกระสวนจังหวะของเครื่องทำนองดนตรีชิ้นอื่น ๆ ในตอนลงท้าย

ในการผสมวงจะพบปัญหาในเรื่องระดับเสียงของดนตรีพื้นบ้าน ได้แก่ ระนาด และขลุ่ย จึงได้มีการปรับเสียงของเครื่องดนตรีพื้นบ้านให้ระบบเสียงมีความกลมกลืนกับเครื่องดนตรีสากล ผู้วิจัยศึกษาวิเคราะห์บทเพลงต้นฉบับและนำมาเรียบเรียงเสียงประสาน เลือกการใช้คอร์ดให้กลมกลืนกับกลุ่มเสียงและสำเนียงภาษาถิ่นภาคใต้และบทบาทหน้าที่ของเครื่องดนตรีแต่ละชิ้นเพื่อให้บทเพลงมีความสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์การวิจัย

อภิปรายผลการวิจัย (Discussion)

การวิจัยเรื่อง งานวิจัยสร้างสรรค์การเรียบเรียงสียงประสานบทเพลงตันหยงสำหรับวงดนตรีร่วมสมัย พบว่าการเรียบเรียงเสียงประสานใหม่ช่วยให้บทเพลงมีความไพเราะที่เข้ากับยุคสมัย แต่ยังมีคงเอกลักษณ์ของบทเพลงต้นฉบับ เช่น การใช้ทำนองซ้ำ ใช้ภาษาถิ่นภาคใต้ การใช้จังหวะเฉพาะแบบรองแง็งตันหยง การใช้เครื่องดนตรีไทยผสมผสานเครื่องดนตรีสากลทำให้บทเพลงเกิดความหลากหลายทางวัฒนธรรม การเพิ่มเติมเสียงประสานให้ครบองค์ประกอบทางดนตรีเพื่อให้บทเพลงมีความสมบูรณ์ ในแง่มุมของการสร้างสรรค์ดนตรีร่วมสมัย การเรียบเรียงบทเพลงตันหยงนี้มีการการออกแบบโครงสร้างดนตรีที่มีความยืดหยุ่น แต่ยังคงรักษาอัตลักษณ์เดิมไว้ได้ เทคนิคที่นำมาใช้ เช่น การใช้คอร์ดให้เข้ากับภาษาถิ่นภาคใต้ โดยการคัดเลือกคอร์ดที่มีความกลมกลืนหลีกเลี่ยงคอร์ดที่ให้ความตึงเครียดสูงเกินไปซึ่งจะทำให้ขัดกับการลื่นไหลของภาษาท้องถิ่น และการวางองค์ประกอบของวงดนตรีให้เปิดพื้นที่ให้เครื่องดนตรีพื้นบ้านแสดงบทบาทเด่น จากความคิดเห็น

ของผู้เชี่ยวชาญด้านดนตรี นักดนตรีพื้นบ้าน และผู้ชมที่ได้ร่วมชมการแสดงสด จากแบบสอบถามความพึงพอใจ พบว่าการเรียบเรียงในรูปแบบร่วมสมัยสามารถดึงดูดความสนใจของผู้ชมได้ดี โดยเฉพาะผู้ชมรุ่นใหม่ที่ไม่คุ้นเคยกับดนตรีพื้นบ้าน ซึ่งชี้ให้เห็นถึงศักยภาพในการใช้ศิลปะดนตรีเป็นเครื่องมือเชื่อมโยงรุ่นสู่รุ่นได้อย่างลงตัว ผู้วิจัยใช้หลักทฤษฎีดนตรีตะวันตกเข้ามาผสมผสาน เพื่อให้ดนตรีพื้นบ้านอย่างบทเพลงรองแง็งตันหยงได้มีการพัฒนาและต่อยอดทางวัฒนธรรมเป็นอีกทางเลือกให้แก่ผู้ฟัง ซึ่งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวได้สอดคล้องกับแนวคิดของ กาญจนา อินทรสุนานนท์[4] ที่กล่าวว่า “วัฒนธรรมเป็นสิ่งที่ไม่หยุดนิ่ง มีการเปลี่ยนแปลงปรับตัวอยู่ตลอดเวลา” ด้วยยุคสมัยที่เปลี่ยนไปแต่วัฒนธรรมที่ดีงามต้องคงอยู่และต้องปรับตัวให้เข้ากับโลกปัจจุบันเกิดเป็นความสมดุลทางวัฒนธรรม ผลลัพธ์จากงานวิจัยนี้ชี้ให้เห็นว่าการดัดแปลงบทเพลงดั้งเดิมและสอดแทรกเทคนิคสมัยใหม่สามารถทำได้โดยยังคงรากฐานของดนตรีพื้นบ้าน ส่งผลให้ผู้ฟังในยุคปัจจุบันได้สัมผัสถึงคุณค่าของดนตรีพื้นบ้านและเป็นแรงบันดาลใจในการนำเสนอวัฒนธรรมดนตรีให้กว้างขวางขึ้น ในภาพรวมงานวิจัยนี้สะท้อนให้เห็นถึงวิธีการประยุกต์บทเพลงท้องถิ่นให้เข้ากับดนตรีร่วมสมัยได้อย่างลงตัว

ข้อเสนอแนะ (Suggestion)

1) การเรียบเรียงเสียงประสานสำหรับวงดนตรีรูปแบบต่าง ๆ เช่น การนำบทเพลงรองแง็งตันหยงที่ได้ศึกษามานำไปผสมผสานกับแนวคิดดนตรีตะวันตกในรูปแบบใหม่ การเรียบเรียงในกระบวนการใหม่ อาทิ การเรียบเรียงเสียงประสานให้กับวงดนตรีออร์เครสตร้า (Orchestra) วงดนตรีแจ๊ส (Jazz Band) วงโยธวาธิต (Military Band) เพื่อให้เกิดความหลากหลายทางเสียงและเพิ่มมิติทางศิลปะให้กับบทเพลงพื้นบ้าน หรือผู้สร้างสรรค์ดนตรีเชิงทดลองโดยนำกลิ่นอายของดนตรีจากภูมิภาคอื่น ๆ เช่น ลาติน (Latin), แจ๊ส (Jazz) มาผสมผสานกับบทเพลงรองแง็งตันหยง เพื่อสร้างแนวทางใหม่ในการนำเสนอดนตรีพื้นบ้านในสังคมร่วมสมัย เป็นต้น

2) เทคนิคการประพันธ์ เช่น การบูรณาการกับสื่อดิจิทัลและเทคโนโลยีดนตรี การใช้เทคโนโลยีช่วยในการสร้างสรรค์ เช่น โปรแกรมเรียบเรียงเสียง หรือการสร้างแอปพลิเคชัน/ เว็บไซต์แนะนำดนตรีท้องถิ่น อาจช่วยส่งเสริมให้ดนตรีพื้นบ้านเข้าถึงผู้ฟังรุ่นใหม่ได้มากยิ่งขึ้น พร้อมทั้งเพิ่มช่องทางการเผยแพร่ในระดับที่กว้างขึ้น หรือการวิจัยเปรียบเทียบกับบทเพลงพื้นบ้านจากภูมิภาคอื่น เพื่อให้เห็นความแตกต่างและจุดเด่นของบทเพลงรองแง็งตันหยงได้ชัดเจนมากขึ้น ควรมีการวิจัยเปรียบเทียบกับบทเพลงพื้นบ้านจากภาคอื่นของไทย หรือจากประเทศเพื่อนบ้าน เช่น มาเลเซีย หรืออินโดนีเซีย ที่มีรากวัฒนธรรมคล้ายคลึงกัน เป็นต้น

[4] Kanjana Intrasunanon, *Basic Culture Anthropology* (Bangkok: Faculty of Fine Arts, Srinakharinwirot University, 1997), 105. (in Thai)

การเผยแพร่ผลงาน (Performance of the Composition)

บทเพลงรองแง็งตันหยงนี้ได้มีการเผยแพร่ออกสู่สาธารณชนผ่านรูปแบบการแสดงสด ในงานแสดงผลงานวิจัยบทเพลงตันหยงในรูปแบบวงดนตรีร่วมสมัย จัดขึ้นในวันที่ 30 ตุลาคม 2567 ณ อาคารแสดดำสังคีต วิชาเอกดนตรีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต และได้มีการเผยแพร่ผ่านสื่อออนไลน์ทางยู ทูป (YouTube) ดังตัวอย่าง Figure 2 เพลง*ปาหรีเกาะปันหยี*

Figure 2 QR Code for the Song *Pahree Koh Panyee*

กิตติกรรมประกาศ (Acknowledgement)

งานวิจัยสร้างสรรค์การเรียบเรียงสียงประสานบทเพลงตันหยงสำหรับวงดนตรีร่วมสมัย ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต โดยสถาบันวิจัยและพัฒนา ปีงบประมาณ 2566

Bibliography

Charoensuk, Sukree. *How to Listen to Music Beautifully.* Bangkok: Ruean Kaew Printing, 1989. (in Thai)

Chatuthai, Nantawat. "*Rongkeng-Rongngaeng*." *Newsletter of the Sirindhorn Anthropology Center (Public Organization)* 9, 51 (August-September 2007): 14-16. https://www.sac.or.th/portal/th/newsletter/details/53#book/. (in Thai)

Intrasunanon, Kanjana. *Basic Culture Anthropology*. Bangkok: Faculty of Fine Arts, Srinakharinwirot University, 1997. (in Thai)

Khongmeuanphet, Klin. *An Analysis of the Folk Songs "Rong Ngeng" and "Tanyong"*. Krabi: Krabi Printing, 1995. (in Thai)

Phancharoen, Natchar. *Dictionary of Musical Terms*. 3rd ed. Bangkok: Katecarat, 2009. (in Thai)

Premanand, Weerachat. *Philosophy and Techniques of Contemporary Songwriting*. Bangkok: Faculty of Fine and Applied Arts, Chulalongkorn University, 2015. (in Thai)

Srisajjang, Sathaporn. "The Integration of Thai Buddhist and Muslim Culture in the Lhor Haeng Play of Kantang District, Trang Province." Master's thesis, Srinakharinwirot University, 1990. (in Thai)

Trakulhun, Wiboon. "Mininalism." *Rangsit Music Journal* 1, 1 (2006): 47-55. (in Thai)

Trakulhun, Wiboon. *Western Music Theory*. Bangkok: Chulalongkorn University Press, 2018. (in Thai)

Weangsamut, Rattasat, Chalermsak Pikulsri, and Pongpitthaya Sapaso. "Creative Work for Guitar Sonata of Isan Melodies." *Rangsit Music Journal* 17, 1 (2022): 88-103. (in Thai)